

att även gamla fans ska bli nöjda. Men det är ändå talande att hon bara plockar upp fiolen på två av de tio låtarna. Samtidigt är det här det mest personliga albumet hittills (hon har skrivit eller delskrivit samtliga låtar) och visar att hon är en minst lika duktig låtskrivare som uttolkare av andras material. PIERRE ERIKSSON

Brooks Williams

My turn now

RED GUITAR BLUE MUSIC

AMERICANA. Brooks Williams är en av de amerikanska artister som skriver låtar, sjunger och spelar vid sidan om, inte alls omtalad efter förtjänst i USA och väl helt okänd i Sverige. Hans egna låtar kan vara mer av såväl folksång som blues och country, ibland rejält rockiga. Sättet att göra låtar påminner om Loudon Wainwright och resultatet håller dessutom ofta samma klass.

Men Brooks Williams är alltså tuffare, spelar med slide på vad som kallas resonans- eller plåtgitar, ibland också elgitarr. Ingen virtuos som stilar med extratoner utan en fundamental gitarrist, perfekt för sin musik. My turn now – hans nyaste i en lång rad album – inleds hårdast möjligt med Crazy dance och titelspåret är rockigare ändå (lite av NRBO, tänker jag). Om ackorden suttit på andra platser hade det varit ur-rock'n'roll.

Bas och trummor, Chris Pepper spelar bluesmunspel i vissa låtar. Lite mer jazz med blues i Mose Allisons Your mind is on vacation och Kris Kristoffersons Nobody wins har blivit en countryduett med sångerskan Sally Barker. Även ett par traditionella blueslåtar och visst, också tolkningarna är bra. Ändå hade det i mina öron kunnat få vara egna låtar hela albumet igenom. För Brooks Williams är, som sagt, en mycket bra sångpoet i alla nämnda genrer. Hör bara den melodiska och vackra, så väl konstruerade nutida folksången Rosalyn. BENGT ERIKSSON

Mixat

Richard Bona

Heritage

QWEST RECORDS

AFROKUBANSKT. Är det till Havanna eller New York som musiken på Richard Bonas nya skiva tar oss? Eller kanske

Kameruns huvudstad Yaoundé? Till sitt nya album har Richard Bona satt ihop bandet Mandekan Cubano, en fem man stark ensemble på slagverk, trombon, trumpet och piano. Själv spelar han förutom bas också gitarr, elektrisk sitar, keyboards och slagverk. En hel del av låtarna tar sin utgångspunkt i kubansk musik, salsa med de typiska rytmiska pianofiguerna och polyrytmiskt slagverk. Till det adderar Richard Bona sina västafrikanska rötter plus några skopor jazz och musiken får flera hemvisten. Allt flyter så lätt och självklart i dessa eminenta musikers händer, och spelglädjen rinner över alla kanter. Musik utan bekymmer och med ett sväng som får en att brista ut i det ena leendet efter det andra. Den som söker svårta får söka sig annorstädes. ANDREAS LAGERCRANTZ

Karolina Cicha & Shafqat Ali Khan

Poland - Pakistan; Music without borders

WYDZWSIEJK

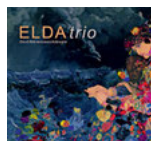

GRÄNSLÖST. Skivan här spelades in i december 2014 på polska ambassaden i Islamabad. Ett möte mellan polsk och pakistansk tradition och i den polska ingår även judisk. Huvudpersonerna är kompositören Karolina Cicha och sångaren Shafqat Ali Khan, den senare med ofattbara 500 år av musiker bakom sig i släkträdets. Hans förfäder spelade vid Akbara Moguls hov på 1500-talet. Tanken svindlar liksom öronen. Vilken musik!

Karolina Cicha har kunskap om den korsväg av kulturer som Polen alltid varit. På hennes förra cd 9 languages finns sånger från minoritetsbefolkningar i nordöstra Polen där hon hör hemma. När Europaturnén 2014 nådde Rättvik och Euroradio Folk Festival sändes konserten i radions P2.

På nya skivan spelar Karolina dragspel och har även nu med sig Bart Palyga på vevlira, cello, mungiga, duduk (en armenisk oboe) och i sången. Den polska delen av ensemblen kompletteras denna gång av Mateusz Szymraj på dulcimer (vi säger hackbräde, det är en slags cittra som spelas med hammare – egentligen samma princip som ett piano). Mateusz spelar också det afghanska stränginstrumentet rubab och elgitarr. Den pakistanska kompgruppen på ambassaden bestod av Kashif Ali Dani, trummor, och Zohaib Hassan Khan Amritsari på det indiska stråkinstrumentet sarangi. Fem personer, tusen instrument typ!

Karolina och Shafqat sjunger på jiddish och polska, hindi, urdu och annat obegripligt, men musiken går till hjärtat. Det är vilsamt att åka med utan att fatta, mediativt. Inte ens låttitlarna har de besvärat sig med att översätta. Dessutom är det tröstande att det främlingsfientliga och stängda Polen öppnar gränser så här. I Karolinas österländska arrangemang är även de polska melodierna asiatiskt ändlösa. Det går an att dansa en slängpolska till den ukrainska sången Oj u poli och försvinna in i slingorna som cello och rösterna flätar samman. ANNE BRÜGGE

Elda Trio

Elda

TWO RIVERS RECORDS

AMBITIÖST ANLAGD CD. Nybildade trion Elda, med svenska Emilia Mårtensson som uttrycksfull vokalist, mixer

sannerligen skilda musikaliska kulturer: ena stunden tycker man sig (som i ett slags akustisk vattenstämpel) ana dalaromantisk kulning; strax därpå bjuds allround-aktig världsmusik – som i sin tur kan vara både Balkan-färgad och tungt laidback som i samtida klubbkultur. Och genom alla tolv spår: slovenske Janez Dovcs framhävda, lite melankoliskt affekterade dragspel.

Ibland njutbart, däremellan får man intrycket av ett smått villrådigt sökande ... Efter vad? Mer inspiration? Emilia Mårtenssons världsmusikaliska soft-sång kontra ljudeffekter av alla de slag bildar en hybrid med allt från

